

10 05 2026

MAMA, IS DIT WAAR JIJ WERKT?

Je komt op kantoor aan, begroet je collega's, gaat zitten, zet je computer aan... en dan merk je het op.

Naast een bureau, zittend bij zijn mama, zit een kind. Een jongetje. Of een meisje. Het hoofd gebogen over huiswerk, bladerend in een boek of met grote concentratie bezig met een armband van kleurrijke kralen.

Om hen heen rinkelt de telefoon, komen e-mails binnen, loopt iemand voorbij met een kop koffie in de hand.

En toch verandert dit **eenvoudige tafereel** onmiddellijk iets

De **sfeer** op kantoor **verandert**. Je betrapt jezelf erop dat je glimlacht, bijna zonder het te beseffen. En je denkt ook: eigenlijk hebben we geluk. Want niet elke werkplek laat ruimte voor zulke momenten.

Je kind meenemen naar het werk is niet vanzelfsprekend.

Bij Edilteco kan dat echter wel gebeuren.

Het gebeurt wanneer een onverwachte situatie de organisatie ingewikkeld maakt en de oplossing niet bestaat uit kiezen tussen werk en kinderen, maar uit het vinden van een manier om beide samen te laten bestaan — al is het maar voor één dag.

Dat is niet alleen een kwestie van organisatie. Het is een kwestie van **cultuur**.

De trend van work-life balance

Work-life balance is een persoonlijk evenwicht dat voortdurend evolueert, afhankelijk van behoeften, verschillende levensfasen en dagelijkse situaties.

Soms verloopt alles zoals gepland, en soms gooit een onverwachte gezinssituatie alle plannen overhoop. Wanneer zo'n moment beleefd kan worden zonder ongemak of schuldgevoel, maar gewoon als een situatie die rustig opgelost moet worden, dan wordt evenwicht iets concreets.

Want het leven stopt niet aan de deur van het kantoor. En een bedrijf dat dat erkent, is een **gezonder, sterker en menselijker bedrijf**.

De keuze van Edilteco

Er bestaat geen unieke oplossing die voor iedereen werkt. Maar er bestaat wel een aanpak gebaseerd op luisteren, **flexibiliteit** en **vertrouwen**.

De mogelijkheid om je kinderen mee te nemen naar het bedrijf is geen geschreven regel. Het is een **open deur**.

En het zijn precies de mama's van Edilteco, die deze bereidheid van dichtbij hebben ervaren, die dit verhaal het best kunnen vertellen.

Zonder te hoeven kiezen

Elena Q.

“Op een ochtend heb ik mijn jongste zoon meegenomen naar het bedrijf om hem te laten zien waar ik werk. Voor hem was het geweldig: hij zei dat hij later bij Edilteco wilde werken, omdat hier alles kleurrijk is.

Tot nu toe heb ik deze mogelijkheid eigenlijk nooit echt nodig gehad, maar weten dat ik er in geval van nood op zou kunnen rekenen, geeft me veel gemoedsrust. Voor een mama betekent dat ook veel: niet elke onverwachte situatie beleven met de angst dat je alles moet verantwoorden.”

Elisa B.

“Ik beschouw mezelf als gelukkig dat ik werk in een bedrijf dat aandacht heeft voor de behoeften van mama's. Ik heb gevraagd — en gekregen — om 35 uur per week te werken, dus 7 uur per dag, en daar ben ik erg dankbaar voor.

Om 16.30 uur kunnen vertrekken in plaats van om 18.00 uur maakt voor mij een groot verschil: het betekent meer tijd hebben voor mijn kinderen, hen begeleiden naar hun sportactiviteiten en aanwezig zijn in hun dagelijks leven, zeker nu ze nog klein zijn. Voordat ik mama werd, vond ik voltijdse uren en het traject tussen thuis en werk niet belastend; vandaag, met kinderen, krijgt alles een ander gewicht.”

Claudia M.

“Ik nam mijn zoon al vele jaren geleden mee naar het werk, toen we nog in het oude hoofdkantoor zaten. Hij is geboren in 1990 en ik herinner me dat hij, toen hij 7 of 8 jaar oud was, naast mij zat te kleuren. Op een bepaald moment zei hij: ‘Ik ben het kleuren beu!’. In die tijd waren er nog geen mobiele telefoons of tablets: om acht uur lang bij mij te blijven, had hij alleen zijn kleurpotloden en stiften.

Ook hij herinnert zich dat nog heel goed. Voor mij zijn het prachtige herinneringen. Op een zomer is hij zelfs zakken Politerm komen vullen en die ervaring vond hij geweldig.”

Alice G.

“Ik heb mijn dochter nog niet echt meegenomen naar het werk, behalve tijdens de kerstlunch, toen ze nog maar drie weken oud was. Voorlopig is ze nog erg klein, maar later wil ik dat zeker doen.

Vandaag werk ik 7 uur per dag en kan ik rekenen op flexibele uren en smart working. Ik voel me hier goed, en ik weet dat dat niet vanzelfsprekend is. Vóór mijn moederschap reisde ik vaak naar het buitenland voor beurzen: de directie heeft gewacht tot ik me klaar voelde om dat opnieuw op te nemen, zonder verplichtingen of druk. Voor mij betekent ook dat vertrouwen.”

Elena T.

“Vooral in de zomer is het meerdere keren gebeurd dat ik mijn dochter meenam naar het werk. Voor mij is dat geruststellend, en voor haar ook: ze blijft bij mij, ziet waar ik werk, observeert wat ik doe en hoe de dynamiek op kantoor verloopt. Ze organiseert zich met haar huiswerk, luncht met mij, drinkt

koffie met ons en beleeft de dag op een rustige manier.

Voor ons gezin is dat een grote hulp, zeker omdat we slechts op de steun van één grootouder kunnen rekenen. Ik neem haar mee wanneer er geen alternatief is, vooral in periodes waarin zomerkampen moeilijk te organiseren worden.

Smart working is in dat opzicht echt een redding. Toen ik klein was, ging ik zelf soms mee naar het kantoor van mijn vader, en daar heb ik mooie herinneringen aan. De eerste keer dat mijn dochter meeinging, had ze het zelf gevraagd omdat ze wilde zien waar ik werkte.”

Altea L.

“Ik heb mijn dochter meegenomen naar het werk wanneer ik geen mogelijkheid had om haar aan iemand toe te vertrouwen. Haar dicht bij mij hebben, gaf me een rustiger en meer ondersteund gevoel: kunnen rekenen op zo’n mogelijkheid is niet vanzelfsprekend.

Ze was verbaasd: ze had zich niet voorgesteld dat ik elke dag werkte in zo’n grote en lichte omgeving. Ze was nieuwsgierig en geïnteresseerd, en voor haar was het een eenvoudige maar belangrijke manier om te zien waar ik mijn dagen doorbreng, de mensen te leren kennen met wie ik werk en beter te begrijpen wat ik doe wanneer ik niet thuis ben.

Ik denk dat het voor een werknemer veel rust geeft om te weten dat hij of zij een onverwachte gezinssituatie kan beheren zonder de stress om onmiddellijk een alternatieve oplossing te moeten vinden.

Het woord dat spontaan in mij opkomt, is: vertrouwen.”

Isabella O.

“Als ik van thuis uit werk omdat mijn dochter ziek is, als ik later aankom omdat ze die ochtend niet naar school wil gaan, of wanneer er zich een andere onverwachte gezinssituatie voordoet, blijft de sfeer tussen collega’s rustig en begripvol.

In andere contexten kunnen zulke situaties gepaard gaan met ongemak of oordeel; hier is er juist begrip. Dat voorkomt dat schuldgevoel dat een mama vaak het gevoel geeft verscheurd te zijn tussen haar kinderen en haar werk, alsof ze bijna zou moeten kiezen tussen de twee om zich niet langer zo te voelen.”

Ce qu’il reste – Elisa Stabellini, Edilteco

“Uiteindelijk zijn het precies deze dagelijkse ervaringen die concrete betekenis geven aan woorden zoals flexibiliteit, luisteren en **work-life balance**.

Als mama ken ik de waarde van gemoedsrust. Als werkgever weet ik dat die ontstaat uit vertrouwen.

Wanneer een bedrijf mensen toelaat om niet te moeten kiezen tussen wie ze zijn en het werk dat ze doen, bouwt het aan iets dat blijft bestaan.”

De woorden van **Elisa Stabellini**, HR-verantwoordelijke bij Edilteco S.p.A., sluiten dit verhaal af met een eenvoudig maar krachtig idee: wanneer mensen niet gedwongen worden te kiezen tussen wie ze zijn en het werk dat ze doen, werken ze beter en dragen ze bij aan een gezondere en rustigere werkomgeving.

Een evenwicht dat wordt opgebouwd door dagelijkse gebaren, kleine attenties en het vertrouwen dat mensen in staat stelt met meer sereniteit te werken.